

A Magyar Vakok és Gyengénlátók Országos Szövetsége elnöksége
a Magyar Vakok és Gyengénlátók Országos Szövetsége elnöke felterjesztése alapján

Louis Braille- Emlékérmes adományoz

Horváth Zoltán

részére

**a látássérültekért végzett kiemelkedő társadalmi munkája
elismeréseként**

Horváth Zoltán Budapesten született 1959. május 18-án.

2005-ben veszítette el, szinte egyik napról a másikra a látását. Ekkor még a családdal, feleségével és három lányával együtt, hol Budapesten, hol a balatonkeresztúri családi házukban éltek.

2011-ben az egyik lába amputálása után kerekesszékre kényszerült. Úgy döntött, nem lesz a család terhére, így akadálymentesítette a keresztúri házat és odaköltözött. A család mindenben támogatta, tiszteletben tartva a döntését. Hétfévente, nyaranta együtt vannak továbbra is, de a hétköznapokat többnyire egyedül tölti.

Az átlag ember számára felfoghatatlan, hogy nem tört és keseredett meg, hanem megkereste a módját, hogy a helyzetéhez mértén elfoglalja magát. A Vakok és Gyengénlátók Közép-Magyarországi Regionális Egyesületének lett a tagja.

Nevét a vakügyben nem igazán ismerni, távol tartja magát az országos eseményektől. Balatonkeresztúri elvonultsága azonban csak látszat.

A számítástechnikai eszközök áldásos lehetőségét kihasználva hatalmas kaput nyitott a világra, és ezt a tudását, tapasztalatát mindenkiel megosztja, aki keresi, kéri és szüksége van rá.

2009 nyarán családjával és egy kisebb baráti körrel létrehozta a legcivilisebb közösségi rendezvényt, a „lápi bulit”, amely az ország minden részéről vonzotta a vak embereket. Kötetlenségével lett népszerű. Jelentős helyszínévé vált a tehetséges sorstársak önkifejezésének, megmutatkozási lehetőségének. Sok amatőr költő, zenei tehetség, énekes és más művészi területen szárnyait bontogató látássérült próbálta itt ki magát és tehetségétől függően indult el az úton, ahol sikereket ért el, vagy tért le az útról, ha tehetsége és szorgalma mást kívánt. A zene és az igényes irodalom népszerűsítése jól megfért az időközben terebélyesedő baráti kapcsolatok mellett. Őt ilyen fantasztikus rendezvényre került sor, végül már közel száz fővel töltve meg a családi házat és a jókora udvart. Felesége Ágnes asszony, lányai Bori, Kata és Anna, valamint néhány

barátnőjük vállalta a bográcsban való főzést és a látássérült vendégek kiszolgálását. Zoli segített többnapos szállás foglalásában azoknak, akiknek a nyaralást jelentette az a pár nap, amit együtt tölthettünk. Személyesen oszthattuk meg egymással a vakságunkkal, látásvesztésünkkel járó problémákat, fájdalmas és vidám tapasztalatokat.

2014-ben egy amatőr rádióműsort is készítettünk többedmagammal az eseményről, ami a Hobby Rádión volt hallható.

Bár az utóbbi években Zoli egészségi állapota miatt elmaradtak az összejövetelek, a kialakult baráti kapcsolatok egyre erősebbek, rendszeresen keressük egymást. Ennek a különleges hálónak ő a középpontja, kifogyhatatlan energiájával, önzetlenségével, humorával. Mivel ő nem mozdul ki, utazási és egyéb egészségi problémák miatt, így aki csak tehetette meglátogatta. Ha nagyobb társaságot már nem is tudott fogadni, nem telik el olyan év, hogy néhányan meg ne látogassuk, nála töltve pár napot, vagy néhány órát. Leírhatatlan az a nyitottság, elfogadás és bizalom, amivel mások felé fordul.

Időközben, szintén Zoli segédletével megvalósult egy újabb közösségi fórum, a „vakos” gasztronómiát zászlajára tűző levelező lista. Könnyűnek, kávéházinak hirdeti magát, de tagjai nagyon is érzik, tapasztalják a mindennapi életükben hiánypótló jelentőségét. Listagazdánk jóvoltából rengeteg egészségneveléssel, életmód-jobbítással kapcsolatos ismeretterjesztő anyag lát napvilágot. Emellett természetesen konyhai, háztartási praktikákat tanulunk egymástól, és napi rendszerességű a receptcsere. Zoli hihetetlen empátiakészségével, sokoldalú tudással és kifogyhatatlan jó kedvvel tartja fenn érdeklődésünket, és rejtett pszichológiai érzéssel bennünk olykor a lelket.

Elmondható még róla, hogy sajátos írói vénával rendelkezik. Írásai az életének apróbb és sorsfordító történéseit dokumentálják, újabb kapaszkodót jelenthetnek azoknak, akik olvassák ezeket. Majdnem minden írása megtalálható a www.irodalmisarak.eu oldalon.

Sajnos pár hónapja a meglévő betegségei mellett egy kisebb agyi infarktus érte. Nagyon sokan aggódomba figyeltük, hogyan birkózik meg ezzel a csapással. Ő pedig nem hazudtolja meg magát, sokadszor is éppen kifelé kapaszkodik a gödörből.

A baráti körében merült fel a gondolat, hogy ha valaki, hát Zoli biztosan méltán megérdemli az elismerést, amit a Louis Braille emlékéremmel fejezhetnénk ki igazán.